

Biblické texty:

Izajáš 58,9b-12: Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

1.List Korintským 2,1-9: Ani já, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného. Přišel jsem k vám slabý, s velkou bází a chvěním; má řeč a mé kázání se neopíraly o vmlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží. Moudrosti učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře – ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě, nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení. Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

Matouš 5,13-20: Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání, a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým. Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.“

Dokonalé plnění zákona

Izajášovo varování je psáno pro judské navrátilce z babylonského zajetí. Mezi chudšími a potřebnými lidmi vládne zklamání nad tím, že se nenaplnuje to krásné, co jim bylo přislíbeno, co očekávali, totiž že i jim se povede dobře. Co udělal Pán Bůh v té dávné době, když Izrael nesvítí do temných koutů, aby lidem bloudícím ve tmě ukázal cestu, ale sám se stal součástí tmy pro své chudé spoluobčany? Izraelci neukazovali k Hospodinu, nesvědčili o něm jako jediném Bohu, kterého by milovali a uctívali, a proto nesvědčili dobře ani ostatním národům okolo nich. Jeruzalém, město na kopci, mělo být pro svět majákem naděje.

Tahle slova mluví i do naší současnosti. Pořád se máme lépe, než si zasloužíme. Jenže málo funguje mezilidská solidarita a ochota dělit se s těmi, kterým se tak dobře nedaří. Božím slovem jsme nabádáni, abychom zlepšili své mezilidské vztahy a neměli tvrdá a nemilosrdná srdce. Kdekoliv se lidé snaží nasytit hladové a podpořit ztrápené, vztahuje se na ně i zaslíbení: Hospodin tě povede neustále, zdatnost dodá tvým kostem. Co bylo v troskách, opět postavíš.

Doufám, že se o to pokoušíme v Michli, ale také v Milionu chviliek. Stále ale slyšíme ničemná slova, hrozící prst a výroky, že cizinci či menšiny mezi námi nemají co dělat.

Vy jste solí země, vy jste světlo světa. Ježíš tohle sděloval těm, kdo za ním chodili, shromažďovali se kolem něho, když je učil. Jim, Izraelcům, říkal, vy jste sůl země a světlo světa.

Oni se však chovali jako všechny ostatní národy: praktikovali svou mocenskou politiku, stále vedli hádky mezi různými politickými, společenskými i náboženskými skupinami (frakcemi), prosazovali se násilnými mocenskými převraty, válkami.

Ježíšovi následovníci měli srdečně a upřímně, poctivě dodržovat Boží zákony a žít podle nich. Být tak znamením ostatním lidem a národům kolem, že je jen jeden Bůh, kterého mají uctívat. Lidé si mohli říci, že přišel další učitel. Jenže my přece máme učitele – farizeje a zákoníky, kteří učí, svůj výklad zákona jako ten správný. Ježíš Izraelcům odpovídá: Zákoníci a farizeové opravdu učí, jak být věrný Bohu, jak žít v souladu s Boží smlouvou. Ale Boží suverénní, absolutní vláda - Království nebeské – se přiblížilo. A ti, kdo v něm touží a chtějí žít, kdo k němu chtějí patřit, musí objevit způsob následování a poslouchání Pána Boha, o kterém se farizeům a zákoníkům ani nezdá. Nejde jen o vyučování předpisů a jejich dodržování, ale je třeba proměňovat samotné srdce a myšlení. Tohle Ježíš ukazoval svým chováním, jednáním, celým svým životem. On byl solí země. On byl světlem světa. Byl přiveden na vrchol kopce a tam visel ukřižovaný pro celý svět. Stal se tak majákem naděje a pro všechny lidi nadějí nového života. Přitahoval lidi k uctívání svého Otce. Ukázal a ztělesnil cestu sebe darující lásky, která je nejhlubším naplněním zákona a učení proroků. Tohle svědectví a Ježíšovo učení, původně určené Izraeli, má nyní platnost pro ty, kdo se Ježíše učí následovat. Kdo čerpají z jeho života pro svou životní cestu. Kéž k nim patříme také.